

Metabolizm siarczanów a powstawanie autyzmu

Metabolizm siarczanów odgrywa istotną rolę w prawidłowej fizjologii organizmu. Wiele dzieci z autyzmem wykazuje niski ich poziom. Ponadto jeszcze wydalają znaczne ich ilości w moczu. Siarczany odgrywają rolę w usuwaniu toksyn z organizmu, a także w prawidłowym funkcjonowaniu układu trawiennego i układu nerwowego.

Dr Stephanie Seneff (Massachusetts Institute of Technology w Cambridge) prowadzi badania, z których wyciąga wnioski nie zawsze będące w zgodzie z tzw. medycyną konwencjonalną. Jest znana np. z twierdzenia, że statyny (służące obniżaniu poziomu cholesterolu w cholesterolemii) są szkodliwe dla organizmu a ich skuteczność jest wątpliwa. Poza tym nieco inaczej tłumaczy rolę cholesterolu i mechanizmy obniżania jego poziomu. To tak na marginesie.

Jeśli chodzi o autyzm, proponuje ona hipotezę, że niedobór siarczanów, zarówno u matki, jak i u dziecka, powodowany głównie przez nadmierną ekspozycję na toksyny środowiskowe i niedostateczną ekspozycję skóry na światło słoneczne, prowadzi do hipometylacji w mózgu płodu i katastrofalnych tego skutków. Prawidłowy poziom siarki jest ściśle związany z poziomem witaminy D, szczególnie D3.

W innej pracy dr Seneff stawia hipotezę, że stan przedrzucawkowy i występujący później autyzm u dziecka można powiązać ze znacznym niedoborem siarczanu cholesterolu, który powstaje w skórze podczas ekspozycji na słońce.

Ponadto dołącza do grona naukowców dostarczających dowodów na związek pomiędzy autyzmem i aluminium (jako adjuwant) w szczepionkach. Sugeruje, że dzieci z diagnozą autyzmu są szczególnie narażone na działanie toksycznych metali, takich jak aluminium i rtęć, z powodu niewystarczającego stężenia siarczanów i glutationu w ich organizmach.

Twierdzi, że autyzm można określić jako stan przewlekłej encefalopatii, związanej z nadmiernym narażeniem na działanie tlenku azotu, amoniaku i glutaminianu w centralnym układzie nerwowym, co prowadzi do patologii hipokampa i wynikających z tego zaburzeń poznawczych. Jednocześnie sugeruje, że stany zapalne mózgu powstają w związku z niedoborami siarczanów, ale gorączkę i drgawki z nimi związane można tłumaczyć wspieraniem przez organizm procesu odtwarzania odpowiedniego poziomu siarczanów. Prowadzi on do częściowego odnowienia dostaw siarczanów i zwiększenia przeżywalności neuronów.

Dr Seneff podsumowuje, że zmiana diety i stylu życia, uwzględniająca spożycie siarki, korzystanie z żywności ekologicznej, odpowiednia ekspozycja na słońce i unikanie toksyn takich jak aluminium, rtęć i ołów, mogą przyczynić się do złagodzenia objawów autyzmu. O wielu procesach wymienianych wyżej pisałem wcześniej, przy okazji innych badań, np. o promieniowaniu UVB i syntezie witaminy D, aluminium jako adjuwancie, roli glutationu, stanach zapalnych mózgu itp. Wpisy te można odnaleźć klikając odpowiednie etykiety pod tym postem.

Źródła:

Entropy, 2013 r, vol. 15 (1)

[tutaj](#)

Entropy, 2012 r, vol. 14 (11)

[tutaj](#)

Entropy, 2012 r, vol. 14 (11)

[tutaj](#)

Entropy, 2012 r, vol. 14 (10)

[tutaj](#)

[Czy aluminium jako adjuwant przyczynia się do częstotliwości występowania autyzmu?](#)

Aluminium, najczęściej używany adjuwant w szczepionkach, jest silnym immunostymulatorem a jednocześnie neurotoksyną. Może wywołać zaburzenia neuroimmunologiczne.

Adjuwanty - chemiczne substancje dodawane do szczepionek w celu pobudzania lub zwiększania reakcji immunologicznej organizmu. Najpowszechniejsze obecnie to: wodorotlenek glinu, fosforan glinu i fosforan wapnia.

Oceniając toksyczność adjuwantów u dzieci należy pamiętać o ich unikalnej fizjologii, która sprawia, że są znacznie bardziej narażone na toksyczny wpływ różnych substancji. O reakcjach alergicznych u dzieci powiązanych ze szczepionkami zawierającymi aluminium pisałem w [czerwcu](#) bieżącego roku. Ekspozycja na aluminium może prowadzić do zaburzeń funkcji poznawczych i chorób autoimmunologicznych u osób dorosłych. Czy preparaty zawierające aluminium są bezpieczne dla dzieci?

Badacze z University of British Columbia w Vancouver (Kanada) sprawdzali, czy ekspozycja na aluminium w szczepionkach może przyczyniać się do wzrostu diagnoz autyzmu w świecie

zachodnim.

Wyniki pokazują, że w krajach o najwyższej częstotliwości występowania autyzmu wydaje się istnieć najwyższe narażenie na aluminium ze szczepionek.

Ponadto zwiększenie ekspozycji na aluminium znacząco koreluje ze wzrostem częstości występowania autyzmu w USA w ciągu ostatnich dwóch dekad.

Jednocześnie zauważono istotną korelację pomiędzy ilością podawanego dzieciom w wieku przedszkolnym aluminium a powszechnością występowania autyzmu w siedmiu krajach zachodnich.

Ponieważ dzieci stanowią część populacji najbardziej narażoną na powikłania po ekspozycji na aluminium, uzasadniona wydaje się bardziej rygorystyczna ocena bezpieczeństwa jego stosowania jako adjuwantu w szczepionkach.

Źródła:

Journal of Inorganic Biochemistry, listopad 2011, vol. 105 (11)

[tutaj](#)

Scribd. (cały artykuł w .pdf)

[tutaj](#)

Związki aluminium a reakcje alergiczne

Bezpieczeństwo w stosowaniu adjuwantów w szczepionkach nie może być w pełni zagwarantowane. Ich toksyczność można przypisać niezamierzonej stymulacji różnych mechanizmów odpowiedzi immunologicznej. Stymulacji, która niekiedy zaburza naturalne mechanizmy biologiczne.

Pisałem w [kwietniu](#) o występowaniu znacznego poziomu przeciwciał anti-MBP u osób z autyzmem. Być może u niektórych z nich czynnikiem prowadzącym do tego jest wstrzykiwanie aluminium – badacze stawiają takie hipotezy. Sytuacja ta może szczególnie dotyczyć tych z nadwrażliwością na związki glinu i/lub zaburzeniami w procesie detoksykacji aluminium.

Reakcje alergiczne u dzieci po szczepionkach zawierających aluminium.

Dzieci miały intensywnie swędzące guzki w miejscu wstrzyknięcia, co często ulegało pogorszeniu podczas infekcji górnych dróg oddechowych i miejscowych zmian skórnych.

Stosowanie szczepionek zawierających składniki adsorbowane na aluminium może spowodować nasilenie objawów alergii, ponadto produkty do pielęgnacji skóry zawierające aluminium, np. antyperspiranty, mogą powodować zapalenie skóry.

W niektórych szczepionkach aktywne substancje są adsorbowane - umocowane na związkach aluminium, zawierają więc one adjuwant (związek zawierający aluminium), który ma na celu wzmocnienie reakcji.

Adjuwanty - chemiczne substancje dodawane do szczepionek w celu pobudzania lub zwiększania reakcji immunologicznej organizmu. Najpowszechniejsze obecnie to: wodorotlenek glinu, fosforan glinu i fosforan wapnia.

Mimo, że częstość występowania tego typu objawów po niektórych szczepionkach jest stosunkowo niska, wskazane wydaje się jednak prowadzenie badań w kierunku zastąpienia aluminium jako adjuwanta przez inne substancje.

Sugeruje się, aby zamiast związków aluminium stosować np. polimeryzowane toksyny.

Leczenie alergii związkami aluminium może powodować pojawienie się nowej alergii.

Alergiczne kontaktowe zapalenie skóry związane z aluminium uważane było do tej pory za bardzo niezwykle. Jednakże pojawia się coraz większa liczba doniesień sugerujących występowanie swędzących guzków i alergii na związki glinu powstałe po szczepieniach lub leczeniu alergii.

Źródła:

ScienceDaily, 15 grudnia 2010

[tutaj](#)

European Journal of Pediatrics, listopad 2005, vol. 164 (11)

[tutaj](#)